

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114220445
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8114220445.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobkyne: H. D., X.: X.X.XXXX, L. R. XX, XXX XX J., J. Ž.C.: X. J. N. Y. J., XX. X. XX, XXX XX J., X. U. M., X.. X.XX.XXXX, L. R. XX, XXX XX J., X. J. V. K., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., X. A. Y. J., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., X. F. J., X.. X.X.XXXX, H. XX, XXX XX L., X. H. C. F., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J.S., X. A. C. Y. Y., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., X. A. C. F. Y., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., X. P. F., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. K. K., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. J. V. K., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. J. Y. L., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. A. L., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. K. J., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. J., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J.Š., XX. M. F., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J.Š., XX. Y. F., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. E. Š., X.. X.X.XXXX, H. R. XX, XXX XX J., XX. G. Š., X.. X.X.XXXX, H. R. XX, XXX XX J., XX. X. Š., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. F. L., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. H., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. E. J., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. U. J., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. K. W., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. Y. W., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J.Š., XX. O. F., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. Y. F., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. J. O., X.. XX.X.XXXX, H. XX, XXX XX Š. H., XX. H. H. O., X.. XX.X.XXXX, H. XX, XXX XX Š. H., XX. H. Z. S., X.. XX.X.XXXX, Z. XX, XXX XX L.-G., XX. H. H., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. J. F., X.. X.XX.XXXX, R. XX, XXX XX J.S., XX. E. M., X.. XX.X.XXXX, E. XX, XXX XX J.Š., XX. A. U. Š., X.. XX.XX.XXXX, R. XX, J., XX. H. H. R., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. C. J., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. J. F., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. C. V., X.. XX.X.XXXX, XXX XX J., XX. H. E. V., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. F. Z.Č., X.. X.XX.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. V. Z., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. R., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. J. J., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. J., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. E. L., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. K. C. L., X.. XX.XX.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. J. F.F., X.. XX.XX.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. F. F., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. E. H., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. L. H., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. Y. R., X.. X.XX.XXXX, R. XXXX/XX, XXX XX J., XX. E. Č., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. Y. J., X.. XX.X.XXXX, R.Á. XX, XXX XX J., XX. L. J., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. O. F., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. U. F., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. E. H., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. H.Á., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. R. S., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. Z. F., X.. X.X.XXXX, J. XX, XXX XX J., XX. E. C., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. C., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. J. R., X.. XX.XX.XXXX, R. XX, XXX XX J.Š., XX. L. R., X.. XX.XX.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. J., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. Š. L., X.. XX.XX.XXXX, Z. X. XX, XXX XX J., XX. E. G., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX K., XX. H. P. G.Á., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX K., XX. A. O. H., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. G. H., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. C. Y., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. E. Y., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. K. J., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. Y. J., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. J. Ž. V., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. P. L., X.. XX.X.XXXX, O. XX, XXX XX J. - X. Š., XX. R.K. J., X.. XX.XX.XXXX, R. XXXX/XX, XXX XX J., XX. G. J., X.. XX.XX.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. H. V., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. U. E., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. C. E., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J.S., XX. S. Š., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. J. G. F., X.. XX.X.XXXX, U. X, XXX XX J., XX. H. E. Š., X.. X.XX.XXXX, J. F. XX L., XXX XX J., XX. L. F., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. J. H., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. C. H., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. R. X., X.. XX.X.XXXX, R. XX, XXX

XX J., XX. H. O.C., X.. X.XX.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. Z.Ý. O., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. A. F., X.. XX.X.XXXX, H. X, XXX XX J., XX. A.. C. F., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. P. F., X.. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., XX. H. K., X.. XX.X.XXXX, XXX XX J. XXX, 96. SPRAVBYTKOMFORT, a.s., IČO: 31718523, Volgogradská 88, 080 01 Prešov, žalovaní v 1. až 2. rade, 3. až 10. rade, 12. až 15. rade, 18. až 37. rade, a 39. až 95. rade zastúpený spoločnosťou SPRAVBYTKOMFORT, a.s. Prešov ako správcom bytov a nebytových priestorov v dome na ulici Sabinovská č. 28 - 30 v Prešove, o neplatnosť písomného hlasovania na vykonanie dobrovoľnej dražby, takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Náhradu trov konania stranám nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 23.7.2014 sa žalobkyňa domáhala, aby súd vydal rozsudok, ktorým by určil, že „písomné hlasovanie na vykonanie dobrovoľnej dražby bytu Č.. X X. N. R. Č.. XX Y. J., ktoré sa uskutočnilo dňa 28.3.2012 je neplatné z dôvodu porušenia zákona §15,§14 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov“.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 14.3.2012 o 16:30 hod. sa uskutočnila schôdza vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na ul. R. XX-XX za účasti správcu bytov SPRAVBYTKOMFORT, a.s. Prešov s miestom konania spoločné priestory zákazníckeho centra SPRAVBYTKOMFORT, a.s. Prešov Volgogradská 88, Prešov, na programe ktorej bol aj návrh na poverenie pre správcu bytového domu vykonať dobrovoľnú dražbu L. Č.. X X. N. R. Č.. XX. Prítomní vlastníci bytov poverili správcu, aby pripravil písomné hlasovanie na vykonanie Dobrovoľnej dražby Č..L.. X, X. N. R. XX, z dôvodu nedoplatku. Na domovej schôdzi vlastníkov bytov nebola nadpolovičná väčšina vlastníkov bytov, konštatovalo sa, že na schôdzi bolo 13 vlastníkov z celkového počtu 64 bytov v dome súpisné číslo XXXX X. N.. R. Č.. XX - XX Y. J., a hlasovanie k jednotlivým bodom sa uskutočnilo po 17:30 hod. s priebehom: z prítomných 13 vlastníkov, 4 vlastníci odišli, za hlasovali 9 vlastníci bytov, návrh bol prijatý nadpolovičnou väčšinou prítomných hlasov po hodine.

5. Žalobkyňa uviedla, že vykonanie dobrovoľnej dražby bytu, alebo nebytového priestoru musí byť podľa nej schválené na schôdzi vlastníkov bytov (pozn. súdu: podľa § 14 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. v znení platnom v marci 2012 do úvahy prichádzalo aj písomné hlasovanie o vykonaní dražby bytu - teda nie len na schôdzi vlastníkov bytov, ale aj mimo schôdze), a to nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, a v tomto prípade nemožno uplatniť ustanovenie zákona, podľa ktorého ak sa hodinu po začatí schôdze vlastníkov nedostaví potrebná väčšina, rozhoduje sa nadpolovičnou zúčastnených. Dodala, že zástupca vlastníkov nie je oprávnený rozhodovať o veciach, o ktorých môžu rozhodovať len vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome podľa § 14 zákona č. 182/1993 Z.z.. Nakoľko na schôdzi vlastníkov bytov dňa 14.3.2012 neboli zvolení, a ani poverení, aby vykonali písomné hlasovanie, spočítali hlasy, a tým pádom nemali podpis vlastníkov bytov potvrdiť a overiť (pozn. súdu: podľa § 14 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. v znení platnom v marci 2012 písomné hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak nejde o rozhodovanie o zmluve o spoločenstve alebo zmluve o výkone správy, mohol vyhlásiť správca, zástupca vlastníkov alebo predseda - bez osobitného poverenia).

6. Žalobkyňa dodala, že v bytovke býva už od roku 1978, a ako vlastník bytu má právo sa zúčastňovať na schôdzach vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Aj napriek tomu, že sa jednalo o dražbu jej 2-izbového bytu, nebola jej údajne doručená pozvánka od správcu na schôdzu vlastníkov bytu na deň 14.3.2012, ani zápisnica zo schôdze, oznámenie o konaní písomného hlasovania na deň 28.3.2012, výsledok hlasovania. O týchto skutočnostiach, čo sa deje okolo jej bytu, sa dozvedela, keď sa s dcérou vrátili z Košíc, kde bola dcéra hospitalizovaná pre vážne zdravotné problémy, a Profesionálna dražobná spoločnosť, s.r.o. Košice jej oznámila začatie výkonu záložného práva. Žalobkyňa ďalej uviedla, že

sa obrátila do 3 mesiacov na Okresný súd v Prešove, kde dňa 16.5.2012 podala návrh žaloby na správcu SPRAVBITKOMFORT, a.s. Prešov a zástupcov vlastníkov bytov pre postupnosť hlasovania, a žiadala aby súd určil neplatnosť hlasovania, a že rozsudkom 15C/94/2012-141 zo dňa 20.6.2013 tento súd po štyroch súdnych konaniach jej návrh zamietol, odvolala sa, a Krajský súd v Prešove dňa 8.7.2014 potvrdil rozsudok okresného súdu (podľa nej) z dôvodu, že musí podať žalobu na všetkých vlastníkov bytu, bytového domu na ulici R. XX-XX/XXXX Y. J. /pozn. súdu: podľa pripojeného spisu vo veci 15C/94/2012 však odvolací súd presnejšie v odôvodnení svojho na rozhodnutia na str. 4 uviedol, že žalobkyňa mala žalovať všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome - teda že na strane žalovaných (pre úspech v spore v ním prejednávanom prípade) musí ísť (v zmysle malo ísť), okrem iného, o tzv. uzavretý okruh účastníkov, nie iba o niektorých žalovaných (žalovaných v 2. až 5. rade) ako vlastníkov bytov (a teda nie že žalobkyňa mala a mohla ešte v tom čase úspešne podať novú žalobu na všetkých vlastníkov bytov, ale že tak mala urobiť v ním prejednávanom spore)/.

7. Väčšina označených žalovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na ul. R. XX-XX C. A. Ž.Ý. Y. XX. K. (správca bytov a nebytových priestorov v tomto bytovom dome) vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe so žalobou nesúhlasili. V ďalšom konaní pred súdom ich preto (ako žalovaných vlastníkov nesúhlasiacich so žalobou) podľa § 9 ods. 7 zák. č. 182/1993 Z.z. (v znení účinnom od 1.11.2018) zastupoval správca, u ktorého tak (vzhľadom na nesúhlas so žalobou) nebol zistený a preukázaný rozpor jeho záujmov so záujmami týchto zastupovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Títo žalovaní pritom uvádzali najmä to, že na tunajšom súde pod sp.zn. 15C/94/2012 bol už totožný návrh žalobkyne zamietnutý a vec je právoplatne ukončená, a že žalobkyňa sa nezúčastnila písomného hlasovania, a v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. jej (tak) nevznikla aktívna legitímácia účastníka konania. Žalovaný v 96. rade navyše namietal, že pre neho chýba pasívna legitímácia účastníka konania, lebo je len správcou bytového domu a nevlastní v dome byt ani nebytový priestor, a že žalobkyňa tiež dávno uplynula zákonná lehota pre podanie žaloby na súd o preskúmanie hlasovania vlastníkov v dome. Na pojednávaní navyše doplnil, že pokiaľ sa týka priebehu písomného hlasovania, má za to, že toto prebehlo v súlade so zákonom.

8. Žalovaní v 3. (11.), 16., 17. a 38. rade so žalobou súhlasili, pričom poukazovali najmä na to (viď č.l. 141 a 146), že vykonanie dobrovoľnej dražby bytu alebo nebytového priestoru na uspokojenie pohľadávok podľa § 15 zák. č. 182/1993 Z.z. musí byť podľa nich schválené na schôdzi vlastníkov bytov a to nadpolovičnou väčšinou z všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Z toho dôvodu nie je možné uplatniť ustanovenie zákona podľa ktorého, ak sa hodinu po začatí schôdze vlastníkov nedostaví potrebná väčšina, rozhoduje sa nadpolovičnou väčšinou zúčastnených. Dodali tiež, že zástupca vlastníkov nie je oprávnený rozhodovať o veciach, o ktorých môžu rozhodovať len vlastníci bytov podľa § 14 zákona č. 182/1993 Z.z.. Žalovaná v 3. (11.) rade okrem toho uviedla (viď č.l. 125), že výsledok hlasovania zo dňa 28.3.2012 nebol zverejnený.

9. Z hľadiska vymedzenia rozhodovanej veci (skutočnosťami uvedenými stranami) súd osobitne zdôrazňuje, že žiadne iné než vyššie uvedené podstatné skutočnosti v konaní stranami uvedené a ani zákonom stanoveným procesným postupom súdu (§ 215 ods. 1 a 2 CSP) zistené neboli. V tejto súvislosti, s eventúálnymi úvahami o ďalšom zisťovaní skutkového stavu nad rámec stranami dodaných skutkových tvrdení na vyšetrovacom princípe (v rozpore so zásadou prejednávajúcou), pre zlé skúsenosti s právnym povedomím niektorých strán sporu, súd už len pre úplnosť pripomína, že v konaní je viazaný žalobným návrhom, vrátane tvrdení rozhodujúcich skutočností, ktoré ho vymedzujú, a dôkazov označených na ich preukázanie, a preto iný skutkový stav resp. okolnosti, než tie ktoré strany konania vymedzili včas (§ 153 a 154 CSP) uplatnenými prostriedkami procesného útoku a obrany, teda také ktoré žiadna zo strán určite a nezrozumiteľne netvrdila, predmetom konania a posudzovania (a teda ani zisťovania a dokazovania) neboli a ani byť nemohli (§ 216 ods. 1 CSP a § 185 ods. 2 CSP). To samozrejme platí aj na prípadné ďalšie neprípustne oneskorené dodatočné dopĺňanie ďalších podstatných skutočností (§ 153 ods. 1 CSP), ktoré by v zmysle ust. § 140 ods. 2 CSP bolo zmenou žaloby, možnou len so súhlasom súdu a spravidla len vtedy, ak by sa tým doterajšie výsledky konania (§ 143 ods. 2 CSP) podstatne nezmenili (a v odvolacom konaní dokonca absolútne neprípustnou, § 371 CSP).

10. Uvedené závery pritom vyplývajú aj z komentovanej odbornej literatúry, podľa ktorej „základnú procesnú povinnosť sporových strán predstavuje povinnosť substancovať všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujú svoju procesnú taktiku (útok alebo obranu). V sociálnej koncepcii civilného procesu sa povinnosť tvrdenia prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne

opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom spore. Následkom je tak opätovne strata sporu pre neunesenie konkrétneho procesného bremena. Ak teda súd procesnú stranu „pristihne“ pri porušení povinnosti tvrdenia, je v rámci tzv. materiálneho vedenia sporu oprávnený a povinný k tejto skutočnosti prihliadnuť a vyhodnotiť ju v komplexe s inými procesnými povinnosťami a bremenami pri rozhodovaní sporu. ... Súd teda in concreto prihliadne i na nedodržanie procesnej povinnosti relevantne substancovať rozhodujúce skutkové tvrdenia (t.j. substancovať ich pravdivo a úplne)“ (in: Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 50). „Všeobecné, vágne a paušálne tvrdenia žalobcu neumožňujú súdu ich vecné preskúmanie a nie sú spôsobilé byť predmetom dokazovania. Takéto nesubstancované prejavy žalobcu súd v konaní legitímne opomenie a nevykonáva vo vzťahu k ich pravdivosti žiadne dokazovanie. ... Pokiaľ samotná žaloba nevykazuje vady, pre ktoré by ju súd odmietol v zmysle § 129 ods. 3 CSP, nie je osobitne procesne sankcionované to, že žalobca nedostatočne substancoval svoje skutkové tvrdenia, resp. že sú jeho skutkové tvrdenia neúplné alebo neurčité. Tieto okolnosti sa však prejavujú v ďalšom procesnom postupe súdu (napr. nevykonanie dôkazu, neúplne zistený skutkový stav a pod.) a v jeho konečnom rozhodnutí (zamietnutie žaloby, prípadne zastavenie konania), za čo nesie plnú zodpovednosť procesne neaktívny žalobca. V záujme jeho vlastného procesného úspechu vyžaduje sporové konanie od žalobcu adekvátnu mieru vigilancie a diligencie, teda bdelosť a dôslednosť“ (in: tamtiež, s. 670). „Primárne by všetky relevantné a rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu mali byť uvedené v žalobe a relevantné a rozhodujúce skutkové tvrdenia žalovaného v jeho vyjadrení k žalobe, resp. v replike a duplike (pozri § 167 a komentár k nemu). Súd môže dať stranám možnosť riadne splniť povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť aj dodatočne, tento postup je však na úvahe súdu ... Kľúčový rozdiel medzi sporom a mimosporom spočíva v tom, že zatiaľ čo v mimospore je zistenie všetkých podstatných skutočností povinnosťou súdu, a to dokonca bez ohľadu na (ne)aktivitu účastníkov konania (vyšetrovací princíp) a rozhodnutie vo veci samej možno vydať až vtedy, keď budú všetky relevantné skutočnosti zistené (princíp materiálnej pravdy), v klasickom spore (na tomto mieste odhládame od odlišností sporov s ochranou slabšej strany) je uvedenie a preukázanie relevantných skutočností povinnosťou a zodpovednosťou sporových strán za minimálnej procesnej aktivity súdu a vec je „zrelá“ na meritórne rozhodnutie nie až vtedy, keď boli všetky relevantné skutočnosti preukázané, ale už v momente, keď niektorá zo sporových strán prestala (resp. premeškala príležitosť) „posúvať“ spor k ďalším skutkovým zisteniam.“ Pokiaľ ide o rozsah skutkového základu meritórneho rozhodnutia v sporovom procese táto literatúra ďalej tiež uvádza, že „v klasickom sporovom konaní súd nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý zistí skutkový stav len z komponentov (pozri aj ďalší výklad), ktoré do konania dodali sporové strany. Úlohou súdu teda nie je aktívne vyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie „objektívnej“, či „materiálnej“ pravdy, ale zisťovať skutkový stav v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Bez tejto aktivity strán súd v zisťovaní skutkového stavu nepokračuje - uzavrie proces skutkového základu pre meritórne rozhodnutie a vec rozhodne“ (tamtiež, s. 796).

11. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, na ktorom žalobkyňa na žalobe trvala. Svoj záujem na žalobe vysvetlila tak, že chce dosiahnuť to, aby súd rozhodol, že tento návrh na dražbu nebol platný, postup nebol správny, nebol dobrý, a chce tak dosiahnuť, aby sa jej byť vrátil späť, lebo je vlastníčkou tohto bytu.

12. Podľa § 131 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

13. Podľa § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností (povinnosť tvrdenia), označenie dôkazov na ich preukázanie (dôkazná povinnosť) a žalobný návrh.

14. Podľa § 216 ods. 1 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

15. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

16. V dôvodovej správe k ust. § 137 CSP bolo uvedené, že záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej.

17. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (princíp okamžitej aplikability).

18. Podľa § 14 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. in fine (v znení platnom v čase písomného hlasovania dňa 28.3.2012) prehlasovaný vlastník bytu a nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, pretože mu nebol oznámený spôsobom v dome obvyklým, má právo obrátiť sa do troch mesiacov od hlasovania na súd, inak jeho právo zaniká.

19. V návrhovom konaní je výlučne na žalobcovi a jeho zodpovednosti čoho (akého práva) a na základe akých skutočností sa v súdnom konaní domáha. V zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 CSP musí žalobca v žalobe pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok (povinnosť tvrdenia), teda vymedziť skutkové okolnosti, ktoré majú byť podkladom rozhodnutia, označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť), a uviesť žalobný návrh. Žalobným návrhom je súd viazaný. Žalobca teda procesne zodpovedá za to čo a prečo žaluje, a za výber a formuláciu procesných prostriedkov. Je preto zásadne vecou toho, kto navrhuje začatie konania, aby žalobu prispôbil po stránke formulačnej a obsahovej § 132 ods. 1 a § 137 CSP.

20. Ustanovenie § 137 CSP stanovuje výpočet možných druhov žalôb. V súvislosti s eventuálnymi úvahami o prípustnosti (aj) iných žalôb súd pritom uvádza, tento výpočet je síce demonštratívny resp. exemplifikatívny (viď slovo „najmä“ v úvode tohto ustanovenia, avšak uvedené neznamena, že sú prípustné žaloby akékoľvek, a pri analýze tohto ustanovenia je treba brať zreteľ aj na jeho systematický výklad a skutočný účel. Základným ustanovením CSP objasňujúcim podstatu, zmysel a účel žaloby je totiž ust. § 131 CSP, podľa ktorého sa žalobou uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva, ktoré nadväzuje na ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde s tým, že podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon (článok 46 ods. 4 Ústavy SR). Následný (demonštratívny) výpočet týchto žalôb v systematicky nadväzujúcom ust. § 137 CSP tak nie je uzavretý zjavne len preto, že život prináša rôzne situácie, ktoré nemožno vždy vopred predvídať, zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby ich upravoval všetky, a v praxi preto nemožno úplne vylúčiť aj iné (výnimočné) tam neuvedené prípady, kedy by súdna ochrana ohrozeného alebo porušeného práva bola opodstatnená (v zmysle zásady zákazu denegatio iustitiae). Uvedený demonštratívny výpočet žalôb však ale nič nemení na tom, že tie žaloby, ktoré zákonodarca v rámci toho v zákone aj s ich podmienkami výslovne uviedol (v ustanovení § 137 CSP vymedzené typy žalôb) sú prípustné len za tam (zákonom) stanovených podmienok.

21. V nadväznosti na to by teda malo byť zrejmé, že účelom ust. § 137 CSP, a slova najmä v ňom, bolo nepochybne vymedziť najčastejšie typy žalôb a ich podmienky, a nie umožniť a pripustiť úplne akékoľvek ľubovoľné žaloby bez stanovených podmienok. Vyplýva to napokon aj z formálnej a gramatickej logiky toho, že ak sú stanovené niektoré typy žalôb (a pri nich ustanovené aj osobitné podmienky ich prípustnosti), iné žaloby sú logicky (argumentum a contrario) možné len vtedy, ak nespádajú do žiadnej z vymedzených kategórií, a nie vtedy, ak do vymedzenej kategórie síce spadajú, a „len“ nespĺňajú podmienky ich prípustnosti. Podmienka (stanovené pravidlo) sa totiž vzťahuje na všetky situácie, ktoré napĺňajú jej hypotézu (hypotézu pravidla právnej normy). Inak (pri zjavne nesprávnej opačnej logike) by bolo uvedené ustanovenie (o obmedzenej prípustnosti určovacích žalôb) obsolentné, a stanovené podmienky by nemali žiaden význam - nakoľko absolútne vždy by bolo možné povedať, že sa jedná napr. o inú určovaciu žalobu mimo rámca tam uvedených určovacích žalôb (ktoré pritom v zákone nie sú vymedzené žiadnym zužujúcim určením), na ktoré sa tak údajne obmedzenie nevzťahuje. Výklad o možnosti podať aj inú určovaciu žalobu - mimo zákonom stanovených podmienok - by bol teda logicky správny len vtedy, ak by boli určovacie žaloby so svojimi podmienkami v ustanovení § 137 CSP určené špecificky (teda ak by sa napríklad tieto pravidlá mali vzťahovať len na niektoré vymedzené

určovacie žaloby, stanovené nejakým konkrétnym užším vymedzením, len v nejakom osobitnom druhu spoločenských vzťahov - napr. len na žaloby v obchodných veciach), a nie všeobecne a široko, vzťahujúc sa tak (aj so svojim podmienkami) na všetky určovacie žaloby tak, ako je tomu dnes. Ak sú teda pri jednotlivých druhoch žalôb (najmä pri určovacích) zároveň vyjadrené aj podmienky ich prípustnosti, a žaloba spadá do ich vymedzenia (je naplnená hypotéza právnej normy), musia sa tieto podmienky ich prípustnosti aj aplikovať.

22. V danom prípade sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti písomného hlasovania na vykonanie dobrovoľnej dražby bytu Č.. X X. N. R. Č.. XX Y. J., ktoré sa uskutočnilo dňa 28.3.2012. Je nepochybné, že ide požiadavku (žalobu) o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP (neplatnosti právneho úkonu), t.j. skutočnosti, s ktorou zákon spája právne následky - napr. najmä absenciu s týmto právnym úkonom (písomným hlasovaním o dražbe) deklarovaných práv a povinností súvisiacich s dražbou. „Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami“ (in: Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 505). V zmysle tohto ustanovenia (pre procesnú prípustnosť takejto žaloby) je však nevyhnutné, aby možnosť takejto žaloby (vrátane jej prípadných podmienok) vyplývala z osobitného predpisu (inak takáto žaloba prípustná nie je). V súvislostiach tohto prípadu (v nadväznosti na odôvodnenie žaloby - poukazom na ust. § 14 a 15 zákona č. 182/1993 Z.z.) sa pritom javí, že osobitným predpisom, umožňujúcim podať obdobnú žalobu, by mohlo byť jedine ust. § 14 zákona č. 182/1993 Z.z..

23. Ustanovenie § 14 zákona č. 182/1993 Z.z. však stanovuje iba možnosť (prípustnosť) žaloby prehlasovaného vlastníka bytu obrátiť sa na súd, aby rozhodol vo veci (v tej, ktorá bola predmetom hlasovania), a teda nie o (ne)platnosti hlasovania, a navyše ju (možnosť takejto žaloby) obmedzuje výlučne na lehotu 15 dní od oznámenia výsledku hlasovania, resp. najneskôr do troch mesiacov od hlasovania (ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru nemohol o výsledku dozvedieť), inak jeho právo (obrátiť sa v tejto veci na súd) zaniká. Iná žaloba podaná mimo rámca návrhu na rozhodnutie vo veci, ktorá bola predmetom hlasovania, resp. po uplynutí stanovenej lehoty, podľa tohto ustanovenia (argumentum a contrario) teda prípustná nie je (a možnosť požadovať aby sa rozhodlo o určení tejto právnej skutočnosti - neplatnosti písomného hlasovania) tak z tohto a ani iného osobitného predpisu nevyplýva).

24. V prejednávanej veci je tak zrejmé, že prejednávaná žaloba na rozhodnutie o určení neplatnosti písomného hlasovania na vykonanie dobrovoľnej dražby nespadá do rámca rozhodnutia súdu o veci, ktorá bola predmetom hlasovania (o schválení návrhu na vykonanie dražby), a bola aj zároveň podaná nepochybne viac ako 3 mesiace po tomto hlasovaní. Možnosť žalobkyne požadovať (žalobou), aby súd rozhodol o určení ňou požadovanej právnej skutočnosti (neplatnosti písomného hlasovania) tak nevyplýva zo žiadneho (osobitného) predpisu, a táto žaloba je teda v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP a contrario neprípustná, a preto ju súd zamietol.

25. V tejto súvislosti pritom súd už len pre úplnosť dopĺňa, že ak by sme aj žalobu v rozpore s ust. § 470 ods.1 CSP posudzovali podľa doterajších predpisov, keď podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania bolo možné uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak bol na tom naliehavý právny záujem, tak ani ten v tomto prípade nebol daný.

26. Predpokladom úspešnosti určovacieho návrhu, vychádzajúc z ust. § 80 písm. c) O.s.p. a konštantnej judikatúry, boli z hľadiska procesného dve podmienky. Prvou bolo samozrejme preukázanie existencie, resp. neexistencie konkrétneho právneho vzťahu alebo práva účastníkov, ktorého posúdenie je predmetom konania (t.j. že účastníci sú, resp. nie sú subjektom hmotnoprávneho oprávnenia a povinnosti, o ktoré v konaní ide), a druhou (podobne ako aj dnes pri určení práva podľa § 137 písm. c) CSP), že navrhovateľ má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Obidve podmienky je potrebné rozlišovať, aj keď spolu úzko súvisia a naliehavý právny záujem treba posudzovať podľa požadovaného petitu. Ak je však žaloba pre nedostatok naliehavého právneho záujmu procesne neprípustná, je vylúčené ďalej sa zaoberať žalobou vo veci samej (mutatis mutandis porovnaj rozhodnutia NS SR sp. zn. 1 Cdo 26/07, 2 Cdo 231/07, 1 Cdo 91/2006).

27. „Všeobecným predpokladom, aby súd žalobe (akéhokol'vek druhu) vyhovel, je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke významný, čiže

užitočný (aby mal zmysel). Pri niektorých druhoch žalôb je právny záujem žalobcu inherentný. Napríklad pri žalobe na plnenie platí, že ak žalobca tvrdí, že žalovaný mu niečo dlží (že porušuje právnu povinnosť), potom je samozrejmé, že žalobca má právny záujem na získaní rozsudku (exekučného titulu). Skutkové a právne zistenie súdu, že žaloba je dôvodná (že žalovaný porušuje právnu povinnosť) už ipso facto znamená, že právny záujem žalobcu je daný. ... Pri určovacích žalobách však samotná dôvodnosť skutkových a právnych tvrdení žalobcu ešte neznamená, že prípadný vyhovujúci určovací rozsudok bude mať pre žalobcu právny význam, teda či bude sporové konanie užitočné alebo naopak zbytočné.“ (in: Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 500). Právny záujem žalobcu na žiadanom určení pri určovacích žalobách pritom musí byť podľa požiadavky zákona dokonca kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Je pritom zrejmé, že naliehavý právny záujem môže byť iba na takom určení, ktoré je právne významné, určité, vykonateľné, a vytvárajúce tak pevný základ právneho vzťahu, resp. spôsobilé riešiť právne spory medzi účastníkmi v čase vyhlásenia rozsudku, a zároveň odstránenie stavu ohrozenia, resp. neistoty nie je možné dosiahnuť iným vhodným spôsobom. Inými slovami, podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby podľa 80 písm. c) O.s.p. (teraz § 137 písm. c) CSP) je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ktorý sa viaže na konkrétny určovací petit a súvisí s otázkou, či tento petit zodpovedá povahe a obsahu príslušného právneho vzťahu, a či sa rozhodnutím podľa daného určovacieho petitu dosiahne odstránenie spornosti práv a neistoty v právnych vzťahoch. Naliehavý právny záujem teda vyplýva spravidla z toho, že právne postavenie žalobcu je bez tohto určenia ohrozené alebo neisté, odstránenie stavu objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, nemožno dosiahnuť iným vhodným spôsobom, a potreba tohto určenia je zároveň naliehavá, čo okrem časového akcentu súvisí aj s otázkou vhodnosti a správnosti žalobcom zvoleného petitu, t.j. či tento petit zodpovedá povahe a obsahu príslušného právneho vzťahu, a či sa rozhodnutím podľa daného určovacieho petitu dosiahne odstránenie spornosti práv a neistoty v právnych vzťahoch, resp. či požadované určenie je spôsobilé riešiť právne spory medzi stranami v čase vyhlásenia rozsudku. Účelom tejto podmienky je totiž zabrániť rozmnožovaniu zbytočných sporov (ktorých spornosť možno odstrániť či napraviť inak), alebo sporov bez praktického (konečného) významu pre ich účastníkov.

28. Na podporu uvedeného súd poukazuje na to, že „žaloba na určení práva [§ 126 občanského zákoníku ve spojení s § 80 písm. c) o. s. ř.] byla a je nástrojem ochrany subjektivního práva před neoprávněnými zásahy. Jde o žalobu svou povahou preventivní (srov. Hora, J.: Československé civilní právo procesní. Díl I. Nauka o organizaci a příslušnosti soudů. Všehrd, Praha 1922, str. 154 - 155, Bureš, J., Drápal, L., Mazanec, M.: Občanský soudní řád - komentář. I. díl. 6. vydání. C. H. Beck, Praha 2003, str. 259) - jejím účelem je předejít stavům nejistoty ohledně určitého práva nebo jeho výkonu a její význam je ryze praktický - nastolení jistoty v ohrožených právních vztazích, přičemž je třeba více než u žalob na plnění dbát, aby nedošlo k jejímu zneužití (Hora, J.: Československé civilní právo procesní. Díl I. Nauka o organizaci a příslušnosti soudů. Všehrd, Praha 1922, str. 154: "Nelze se dovolávat činnosti soudu jen kvůli rozhodnutí otázek akademických neb kvůli uspokojení zájmu, jenž nedošel uznání právním řádem.")“ (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 3.1.2006, sp. zn. I. ÚS 185/2005).

29. Záver súdu o (ne)existencii naliehavého právneho záujmu navrhovateľa predpokladá posúdenie, či podaný určovací návrh je vhodným (správne zvoleným a prípustným) procesným nástrojom ochrany jeho práva alebo návrhom, ktorý spornosť neodstraňuje a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať ešte iné konanie (uznesenie NS SR zo dňa 20.10.2010, sp. zn. 4 Cdo 136/2009).

30. Určovacie žaloby majú tak podľa právnej teórie, ako aj záverov rozhodovacej praxe súdov a judikatúry opodstatnenie tam, kde je ešte len stav ohrozenia práva a nie už jeho porušenia. Určovací návrh podľa § 80 písm. c) O.s.p. (t.č. účinné ustanovenie § 137 písm. c) CSP) má charakter preventívnej ochrany práv - nápravy stavu vzniknutého porušením práva sa možno domáhať už pomocou žaloby na plnenie podľa § 80 písm. b) O.s.p., (§ 137 písm. a) CSP), keď musí existovať stav právnej neistoty žalobcu, ktorý má práve určovacia žaloba odstrániť. Teda naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení, v danom prípade určení neplatnosti predmetných zmlúv, musí spočívať v tom, že by sa ním vyriešili všetky sporné právne otázky medzi účastníkmi konania (stranami sporu) a vytvorilo by pevný právny základ pre budúce právne vzťahy (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. marca 2016, sp. zn. 8 Cdo 251/2015).

31. V danom prípade mal súd za to (v nadväznosti na bod. 25 tohto odôvodnenia), že i keby sme túto žalobu posudzovali podľa skorších právnych predpisov /§ 80 písm. c) O.s.p./, žalobkyňa nesvedčil naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Žalobkyňa totiž, tak ako formulovala dôvody tejto žaloby, nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože takéto určenie by samo o sebe nemalo za následok navrátenie či určenie vlastníctva dotknutého bytu, nijako neriešilo vzťahy medzi stranami sporu konečným, určitým a definitívnym spôsobom, a bolo by bez naliehavého právneho významu.

32. Žalobkyňa odôvodila (naliehavý) právny záujem na určení neplatnosti písomného hlasovania tým, že chce tak dosiahnuť, „aby sa jej byt vrátil späť, lebo je vlastníčkou tohto bytu“. Toto však žalobkyňa touto žalobou (požadovaným rozsudkom) dosiahnuť nemôže. Ani eventuálne určenie neplatnosti označeného písomného hlasovania o dražbe bytu by totiž jej vlastnícke právo k bytu nijako neovplyvnilo, a neobnovilo by zápis vlastníckeho práva v jej prospech. Právne vzťahy, ktoré tvrdí, boli totiž dotknuté viacerými právnymi skutočnosťami (napr. okrem plynutia času najmä následnou dražbou bytu), vo vzťahu ku ktorým formulovaný žalobný návrh neumožňuje riešiť všetky podstatné otázky týkajúce sa dotknutých právnych vzťahov. Problematika eventuálnej neplatnosti písomného hlasovania o dražbe sa napríklad mohla a mala riešiť v konaní o neplatnosti dražby, kde súd posudzuje (ak je podaná riadne a včas) všetky jej podmienky či skutočnosti namietané (riadne a včas) v žalobe (o neplatnosť dražby). Malo by to byť napokon zrejmé aj z toho, že nadobudnutie vlastníckeho práva k bytu príklepom na dražbe navyše predstavuje tzv. originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k bytu vydražiteľom (ďalším subjektom, ktorý nie je účastníkom tohto konania), a ak sa takýto vlastník na tomto konaní o neplatnosti písomného hlasovania nezúčastňuje, toto rozhodnutie (o neplatnosti písomného hlasovania) by bolo aj z tohto pohľadu (vlastníctva bytu) bez právneho významu (pre - vydražiteľa - by záväzné nebolo. Uvedené otázky pri určovaní neplatnosti písomného hlasovania teda nie je možné riešiť, a z uvedeného je tak zrejmé, že zvolená určovacia žaloba (žalobný návrh) neumožňuje riešiť celý obsah sporného právneho vzťahu, je nevhodne zvoleným procesným nástrojom, a naliehavý právny záujem na požadovanom určení tak nie je daný.

33. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že „určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo“ (ZSP 78/2006).

34. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom vyjadreným v rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 2.4.2001, sp. zn. 22 Cdo 2147/99, podľa ktorého „jestliže právní otázka (platnost smlouvy), o níž má být rozhodnuto, má povahu předběžné otázky ve vztahu k existenci práva nebo právního vztahu (vlastnictví), není dán právní zájem na určení této předběžné otázky, lze-li žalovat přímo na určení existence práva nebo právního vztahu (ustanovení § 80 písm. c/ O.s.ř. - viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 3. 1996, sp. zn. II Odon 50/96, publikovaný v časopise Soudní rozhledy č. 5/1996). Nelze totiž přehlédnout, že v době od uzavření smlouvy do podání žaloby mohlo dojít k nabytí vlastnictví žalovaným na základě jiné skutečnosti - např. vydržením (pozn. soudu: resp. příklepom na dražbe), a rozhodnutí o neplatnosti smlouvy (pozn. soudu: resp. písomného hlasovania) by nemělo praktické důsledky. Opírali se určovací žaloba o skutečnost, že došlo k plnění z neplatné smlouvy (případně ze smlouvy, která byla zrušena), je třeba v případě, že již dříve nedošlo ke vzájemnému vrácení plnění z této smlouvy při posuzování naléhavého právního zájmu na určení vlastníckého práva převodce, přihlížet k tomu, zda je současně uplatněn nárok na vzájemné vrácení plnění podle § 457 obč. zák, a zvážit, zda nedochází k obcházení tohoto ustanovení; jinak by mohlo být v důsledku určení vlastnictví žalobce ohroženo právo žalovaného na vrácení plnění“ (publikované pod R 68/2011: Lze-li žalovat o určení práva nebo právního vztahu, není dán naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy, jež se tohoto práva nebo právního vztahu týká (§ 80 písm. c/ o. s. ř.).

35. Z uvedeného je teda zrejmé, že „určenie existencie právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Preto napr. výrok rozsudku, že kúpna zmluva je neplatná, nemá výpovednú hodnotu, či je v čase jeho vyhlásenia vlastníkom veci žalobca, alebo niekto iný. ... Ak bol zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na kupujúceho vykonaný na základe neplatnej zmluvy, predávajúci môže žalovať kupujúceho, že je vlastníkom (žaloba na určenie práva). Predávajúci nemá k dispozícii žalobu o určenie

neplatnosti kúpnej zmluvy (takáto žaloba z osobitného právneho predpisu nevyplýva).“ (in: Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 505).

36. V danom prípade mala žalobkyňa v tomto zmysle - určenia právnej skutočnosti - k dispozícii žalobu o určenie neplatnosti dražby. Pokiaľ ide o eventuálne nedostatky súvisiace s procesom dražby, zákon umožňuje ich preskúmanie (iba) žalobou o neplatnosť dražby, pre ktorú stanovuje navyše (nepochybne z dôvodov právnej istoty) prekluzívnu lehotu troch mesiacov odo dňa príklepu, a javí sa byť logickým, že ďalšie preskúmanie údajných nedostatkov dražby v inom konaní (než o určenie neplatnosti dražby) prípustné nie je, inak by toto ustanovenie nemalo žiaden význam /analogicky porovnaj: „Ak právny poriadok poskytoval sťažovateľke priestor na odvrátenie neželaného stavu (§42a Občianskeho zákonníka) a sťažovateľka z nevedeného, resp. neznámeho dôvodu v prejednávanej veci nekonala včas (pozn. súdu: v rámci daného priestoru, resp. prostriedku), toto jej nekonanie predstavuje bezdôvodné správanie. Jej bezdôvodnému správaniu teda nie je možné priznávať právnu ochranu v podobe zásahu do veci prostredníctvom § 39 Občianskeho zákonníka“ uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. 9. 2017, sp.zn. III. ÚS 573/2017-14, zdroj a analytická právna veta: ustavnysud.sk/.

37. A napokon, aj keď si súd uvedomuje, že ak dospel k záveru, že žaloba nie je procesne prípustná, nemožno sa zaoberať žalobou vo veci samej, v súvislosti s tvrdou neplatnosťou písomného hlasovania o vykonaní dražby bytu, považuje súd za vhodné poukázať aj na to (vzhľadom na počet, rozsah a vývoj sporov medzi stranami, v snahe aby sa možno aspoň trochu vyjasnili vzťahy medzi nimi - bez záväzného resp. konečného posudzovania tejto veci vzhľadom na procesné zamietnutie žaloby z dôvodu uvedeného v bode 24. tohto odôvodnenia), že žaloba sa súdu javila ako nedôvodná aj pre nedostatok tvrdenia takých skutočností, ktoré by spôsobovali (odôvodňovali) neplatnosť písomného hlasovania.

38. Žalobkyňa totiž neuviedla žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by mali za následok neplatnosť písomného hlasovania. Poukazovala síce na to, že na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 14.3.2012 (kde mal byť predmetom programu okrem iného aj návrh na poverenie pre správcu bytového domu vykonať dobrovoľnú dražbu bytu) nebola prítomná nadpolovičná väčšina vlastníkov bytov, opomína však, že podľa predloženej zápisnice na tejto schôdzi napokon nedošlo k schváleniu vykonania dobrovoľnej dražby, ale len k (nepodstatnému) schváleniu „poverenia správcu, aby pripravil písomné hlasovanie na vykonanie dobrovoľnej dražby“. V zmysle ust. § 14 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. (v znení platnom v marci 2012) pritom písomné hlasovanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o takejto otázke (nešlo o rozhodovanie o zmluve o spoločenstve alebo zmluve o výkone správy) mohol správca, zástupca vlastníkov alebo predseda vyhlásiť kedykoľvek - bez akéhokoľvek osobitného poverenia, a otázka jeho poverenia (pripraviť písomné hlasovanie na vykonanie dobrovoľnej dražby - pre jeho platnosť) teda ani podstatná nebola. Žalobkyňa tak napokon v konaní vlastne ani určite a zrozumiteľne netvrdila a nepreukázala ani žiadne zákonné dôvody, ktoré by viedli k záveru o neplatnosti písomného hlasovania, a nebolo ani povinnosťou súdu vzhľadom na kontradiktórnosť konania vyhadávať prípadné iné chyby, o ktorých žalobkyňa sama nevedela, prípadne ich v žalobe riadne a včas nešpecifikovala.

39. Ani uvedené poznámky k hmotnoprávnym dôvodom žaloby však nič nemenia na tom, že žalobu bolo potrebné zamietnuť a aj bola zamietnutá už z dôvodov jej neprípustnosti uvedených v bode 24. (resp. 25.) tohto odôvodnenia, a preto sa týmito skutočnosťami súd ďalej ani nezaoberal.

40. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. Žalovaní boli v konaní procesne úspešní v celom rozsahu, a preto by mal súd v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP aj bez návrhu (s prihliadnutím na obsah súdneho spisu) v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, priznať im podľa § 255 ods. 1 CSP plnú náhradu trov konania, o ktorej výške by následne v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodol po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (ktoré by vydal súdny úradník). Keďže však žalovaným v doterajšom konaní podľa obsahu súdneho spisu doposiaľ žiadne konkrétne preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva (trovy konania) nevznikli, a náhradu trov konania výslovne neuplatňovali, uvedené skutočnosti aj s prihliadnutím na sociálnu situáciu žalobkyne a snahu o zmiernenie napätia medzi stranami hodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré im náhradu (doterajších) trov tohto konania nepriznal.

43. Súd však považuje za potrebné zdôrazniť, že táto úvaha o trovách konania má podľa názoru súdu miesto len vo vzťahu k doterajším trovám tohto konania, keďže každá zo strán, ktorá realizuje kroky v občianskom súdnom konaní, by mala podľa všetkých okolností, a aj podľa doterajšieho priebehu konania a vyjadrení protistrany zväžiť aj jeho ďalšie (zbytočné) predlžovanie, a preto by mala znášať aj prípadné ďalšie dôsledky s tým spojené (plynúce z jej prípadného ďalšieho procesného neúspechu v tomto konaní) spočívajúce v náhrade ďalších trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.